

Ey oğul, bil ki, feyzi-rəbbani

Neçə əqsam ¹

edibdi dünyani.

Bu qədər bil ki, xəlqi-xəft iqlim

Rubi-məskunda kim², olubla müqim

Lövndə, təbdə deyil yeksan,

Mühtəlifdir təbayeyi-insan.

Məsələn, mülki-Zəngibarü Həbəş

Harıdır, ³

xəlqi həm olur sərkeş.

Təlxgöftar olulla, tündmizac,

Qılmağa şərh bu deyil möhtac.

Təbdə sərdır çü mülki-şimal,

Xəlqinə tünd olur dəxi əhval.

Oların baisi hərərətdir,

Bulara vasitə bürudətdir.

Etidalə qəribdir İran,

Məsələn, İsfəhan, həm Tehran.

Bu yerin xəlqi cümlə zirək olur,

Xoşzəban, xoşmizacü göyçək olur.

Kim ki, bir yerdə etsə nəşvü nüma,

Tərbiyətlər eylər ani abü həva.

Necə kim, xaki-xitəyi-Kaşan

Yetirir əhlini məxufu⁴cəban.

Necə kim, var şüyui Bağdadın,

Əhli tənbel olur o bərbadın.

Necə abü havadə var təsir,

Həm səbəbdır bu əmrə nütfevü şir.

Ey xoş ol nütfeyi-bülənd-iqbal

Ola bir pak sülbdən inzal,

Edə bir bəççədani-paki məqərr,

Verə surət ona xudayi-süvər,

Onu gördün dəmi-viladətdə.

Doğa bir mötədil vilayətdə,

Şiri-xalis, səfalı abü həva,

Verə ol tifli-pakə nəşvü nüma,

Hiç şək yox, o əhli-hal olur,

Təbi xoş, sahibi-kəmal olur.

Bavücudi ki, yoxdu bunda sözü, m,

Leyk bu əmrə qailəm mən özüm –

Ki, nə qədr olsa şəxs naqabil,

Tərbiyətlə yenə olur kamil.

Nə o kamil ki, əkməliyyəti var,

Cüzünün küllə mədxəliyyəti var.

Cəhd qıl bəs sütudə⁵-əxlaq

ol,

Əhli-zövq ol, məlihi-afaq⁶

ol,

Xoşzəban ol, oğul, gülər üzlü,
Milh göftarlı,⁷ şəkər sözlü.
Cəhd qıl ta ki, ey nəticəyi-nur,
Verəsən qəlbi-mömininə sürur.
Olma dilbəstə, ol cəbini güşad,
Səni gördükdə mömin olsun şad.
Olma dünyada qəmtəriri əbus —
Ki, görünlər üzün ola məyus.

-
- 1 Əqsam — qismlər.
2 Müqim — yaşayan, sakit.
3 arr — hərarətli, çox isti.
4 Məhufu cəban — qorxulu, təhlükəli və qorxaq.
5 Sütudə əxlaq — tərifəlayiq, gözəl əxlaq.
6 Məlihi-afaq — üfüqlərin incəsi, xoşagələri.
7 Milh göftarlı — duzlu danışıklı, şirin söhbətli.
8 Qəmtərirü əbus — sərt və qəşqabağlı, acıqlı.